

Titel: Anden Efterretning om Stats-Fangerne, hvori gives sidste Beretning om de tvende ulykkelige Grevers Struensees og Brandts Sinds-Beskaffenhed, Dom, og Henrettelse som skede Tirsdagen, den 28de April 1772.

Citation: "Anden Efterretning om Stats-Fangerne, hvori gives sidste Beretning om de tvende ulykkelige Grevers Struensees og Brandts Sinds-Beskaffenhed, Dom, og Henrettelse som skede Tirsdagen, den 28de April 1772.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, A.F. Stein, s. 15. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_003_p15_bZONE1212223/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

han laae paa Blokken, og af Hr. Provsten blev erindret om Jesu Lene med Ansigtet mod Jorden i Gethsemane Have: Jesu Blod raaber for min Siel; og med de Dø endte han sit Liv, da Haanden og Hovedet i en Hast blev affugget af Skarpretteren. Derpaa blev hans Krop nøgen aflødt af Natmandens Folk, og parteret efter Donnens Bydende, for siden at legges paa Steple.

Saa snart Executionen var forbi med Greve Brandt, gik den for sig med Greve Struenssee. Omvendt som Straffen og Banen var cens for dem begge, kunde dog Struenssees i visse Maader anses for større, da han under Brandts Henrettelse holdt i Boguen neden for Echafautet, og om han ikke just kunde eller vilde see paa samme: saa kunde han dog ikke undgaae at høre hvert Hug, som Skarpretteren og Natmandens Folk gjorde; og hvilken Engstelse og hvad for Virkninger maade det have opvakt hos ham, naar han forestillede sig, at han om et Øjeblik skulde medhandles ligesaaledes. Det var derfor slet ikke at undre over, at da han traadde ud af Boguen, og blev modtaget og gelejdet op paa Echafautet af Hr. Pastor Müncher, saa kunde man see en meget større Nedslagenhed og Dødsfrygt hos ham, end hos Brandt. Dog udviste han i disse sidste Øjeblikke af sit Liv den samme christelige Sinds-Forsætning, som han efter Hr. Pastor Münchers offentlig givne Vidnesbyrd allerede i nogle Uger forhen i sit Fængsel havde trostet sig med, og som han i det Brev, han kort for sin